21/12/2018

Π.Ματθαίος Χάλαρης: Ο Χριστός δεν έρχεται να απαιτήσει, αλλά να επαιτήσει

/ Ενορίες

Την Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου τελέστηκε Ιερά αγρυπνία στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς παραμονή της μνήμης των αγίων Ιγνατίου του Θεοφόρου, Φιλογονίου Αντιοχείας και Ιωάννου του νεομάρτυρος εκ Θάσου.
Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πρωτοπρεσβύτερος Ματθαίος Χάλαρης, από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών.
Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Μια επίσκεψη θα γιορτάσουμε σε λίγες ημέρες, είπε ο π. Ματθαίος. Δεν πρόκειται να υποδεχθούμε κάποιον αρχηγό κράτους, ούτε κάποιον πρόεδρο ενός παγκόσμιου οργανισμού.
Κάποιο ανώτερο πρόσωπο περιμένουμε. Το πρόσωπο αυτό έρχεται από τον ουρανό. Κι αυτό το πρόσωπο είναι ο Χριστός που έρχεται να γίνει άνθρωπος.
Είναι ο Θεός ο οποίος έρχεται στον κόσμο, με έναν και μοναδικό σκοπό. Να υπογράψει μία συμφωνία μεταξύ ουρανού και γης, μεταξύ Θεού και ανθρώπων.
Μία συμφωνία διαφορετική, από τις συμφωνίες που εμείς γνωρίζουμε. Μια συμφωνία η οποία, όπως τόνισε, έχει τρεις παραγράφους.

«Η πρώτη παράγραφος είναι οι όροι, οι ανταλλαγές. Η δεύτερη έχει περίεργο περιεχόμενο, αφού είναι παρακλητικό. Και η τρίτη παράγραφος έχει κι αυτή κάτι διαφορετικό, αναφέρεται στην ονομασία αυτής της συμφωνίας.
Η συμφωνία αυτή δεν συντάχθηκε μέσα σε μία αίθουσα, σε κάποιο παλάτι, σε κάποιο ανάκτορο, αλλά επάνω στον Γολγοθά. Και μάλιστα επάνω στον Τίμιο Σταυρό.
Και το πιο σπουδαίο είναι ότι δεν υπεγράφη με κάποια πένα και με μελάνι, αλλά με το αίμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».
Είναι μία συμφωνία η οποία περιέχει τους εξής όρους. Λέει ο Θεός, θα μου δώσετε το πιο ακριβό για μένα πράγμα, το πιο φθηνό για εσάς, που είναι οι αμαρτίες σας, κι εγώ θα σας δώσω το πιο ακριβό, που είναι η χάρις μου και το έλεος μου.
Εσείς θα μου δώσετε αυτό που δεν σας χρειάζεται κι εγώ θα σας δώσω αυτό που σας είναι απαραίτητο. Εσείς θα μου δώσετε τον θάνατο κι εγώ θα σας δώσω τη ζωή.
Αν το βάλουμε στην λογική του ανθρώπου, παρατηρεί ο π. Ματθαίος, βλέπουμε ότι δεν είναι παράλογο, αλλά είναι υπέρλογο. Να του δώσουμε εμείς ότι πιο άχρηστο κι Εκείνος να μας δώσει ότι πιο πολύτιμο.
Αυτό το κάνει ο Θεός, αυτοί είναι οι όροι τους οποίους θέτει ερχόμενος στον κόσμο.
Η δεύτερη παράγραφος αυτής της συμφωνίας, έχει παρακλητικό περιεχόμενο. Το ένα από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη, δεν έρχεται να απαιτήσει κάτι, αλλά να επαιτήσει κάτι.
«Δεν έρχεται ως το πρόσωπο που κυριαρχικά θα μας πάρει κάτι, αλλά έρχεται ως επαίτης, ζητιάνος που μας ζητάει κάτι τριπλό.
Είναι η αγάπη μας στο πρόσωπο Του, η εμπιστοσύνη μας στο πρόσωπο Του και η δυνατότητα να του προσφέρουμε να δώσει στη ζωή μας, το παρών Του, να δώσει μια άλλη διάσταση που δεν είναι πτωτική, αλλά είναι ανορθωτική. Να μας οδηγήσει εκεί ψηλά όπου ζει Εκείνος».
Έρχεται στον κόσμο ο Χριστός να γίνει άνθρωπος, για να μετατρέψει τον άνθρωπο σε δοχείο της χάριτός Του και να τον κάνει κατά χάριν Θεό.
Αυτό είναι το υπέρλογο, που γεμίζει χαρά στις καρδιές των ανθρώπων. Έρχεται, όχι για να μας δώσει κάτι από αυτό που έχει, αλλά να μας δώσει όλο αυτό που είναι, το Σώμα Του και το Αίμα Του. Και σε αντάλλαγμα όλων αυτών, εμείς να του δώσουμε την αμαρτία μας.
Και η τρίτη παράγραφος αυτής της ιδιαίτερης συμφωνίας έχει σαν τίτλο, το όνομα. Στην ουσία δεν είναι συμφωνία, αλλά είναι κληρονομιά, είναι μια διαθήκη που έρχεται να συνάψει με τον άνθρωπο, διαθήκη καινή την οποία υπέγραψε με το αίμα Του.
Ποιος συμμετέχει σε μία διαθήκη; Ο συγγενής, αυτός ο οποίος χωρίς να κοπιάσει,

κληρονομεί τον κόπο εκείνου που κοπίασε.
Κι αυτός που κοπιάζει, είναι ο Θεός, ο οποίος φθάνει μέχρι σημείου θυσίας, για να μας προσφέρει εμάς, αυτό που είναι ο ίδιος και να μας μετατρέψει σε κληρονόμους της βασιλείας Του.
Και για να γίνει αυτό, μας έχει κάνει κατά χάριν, υιούς Του. Γιατί την βασιλεία των ουρανών την κληρονομούν οι συγγενείς του Χριστού. Και συγγενής είναι αυτός που έχει το ίδιο αίμα με Εκείνον που κληρονομεί.
«Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, είναι ότι έχουμε ένα Θεό, ο οποίος δεν στέκεται σε συμβατικές σχέσεις, αλλά θέλει να ορίσει μία καινούργια κατάσταση, ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο.
Ο Θεάνθρωπος Χριστός έρχεται για να γίνει η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Όχι απλώς να έχουμε ζωή, αλλά να συμμετάσχουμε στην άκτιστη δόξα Του, στην απερίγραπτη μακαριότητα Του, στην ζωή της Παναγίας Τριάδος».

Αυτό είναι το υπέρλογο, που γεμίζει χαρά στις καρδιές των ανθρώπων. Έρχεται, όχι για να μας δώσει κάτι από αυτό που έχει, αλλά να μας δώσει όλο αυτό που είναι, το Σώμα Του και το Αίμα Του. Και σε αντάλλαγμα όλων αυτών, εμείς να του δώσουμε την αμαρτία μας.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου, παραμονή της μνήμης των αγίων Ιγνατίου του Θεοφόρου, Φιλογονίου Αντιοχείας και Ιωάννου του νεομάρτυρος εκ Θάσου.
Ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Πρωτοπρεσβύτερος Ματθαίος Χάλαρης, από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών.
Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Μια επίσκεψη θα γιορτάσουμε σε λίγες ημέρες, είπε ο π. Ματθαίος. Δεν πρόκειται να υποδεχθούμε κάποιον αρχηγό κράτους, ούτε κάποιον πρόεδρο ενός παγκόσμιου οργανισμού.
Κάποιο ανώτερο πρόσωπο περιμένουμε. Το πρόσωπο αυτό έρχεται από τον ουρανό. Κι αυτό το πρόσωπο είναι ο Χριστός που έρχεται να γίνει άνθρωπος.
Είναι ο Θεός ο οποίος έρχεται στον κόσμο, με έναν και μοναδικό σκοπό. Να υπογράψει μία συμφωνία μεταξύ ουρανού και γης, μεταξύ Θεού και ανθρώπων.
Μία συμφωνία διαφορετική, από τις συμφωνίες που εμείς γνωρίζουμε. Μια συμφωνία η οποία, όπως τόνισε, έχει τρεις παραγράφους.
«Η πρώτη παράγραφος είναι οι όροι, οι ανταλλαγές. Η δεύτερη έχει περίεργο περιεχόμενο, αφού είναι παρακλητικό. Και η τρίτη παράγραφος έχει κι αυτή κάτι διαφορετικό, αναφέρεται στην ονομασία αυτής της συμφωνίας.

Η συμφωνία αυτή δεν συντάχθηκε μέσα σε μία αίθουσα, σε κάποιο παλάτι, σε κάποιο ανάκτορο, αλλά επάνω στον Γολγοθά. Και μάλιστα επάνω στον Τίμιο Σταυρό.
Και το πιο σπουδαίο είναι ότι δεν υπεγράφη με κάποια πένα και με μελάνι, αλλά με το αίμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».
Είναι μία συμφωνία η οποία περιέχει τους εξής όρους. Λέει ο Θεός, θα μου δώσετε το πιο ακριβό για μένα πράγμα, το πιο φθηνό για εσάς, που είναι οι αμαρτίες σας, κι εγώ θα σας δώσω το πιο ακριβό, που είναι η χάρις μου και το έλεος μου.
Εσείς θα μου δώσετε αυτό που δεν σας χρειάζεται κι εγώ θα σας δώσω αυτό που σας είναι απαραίτητο. Εσείς θα μου δώσετε τον θάνατο κι εγώ θα σας δώσω τη ζωή.
Αν το βάλουμε στην λογική του ανθρώπου, παρατηρεί ο π. Ματθαίος, βλέπουμε ότι δεν είναι παράλογο, αλλά είναι υπέρλογο. Να του δώσουμε εμείς ότι πιο άχρηστο κι Εκείνος να μας δώσει ότι πιο πολύτιμο.
Αυτό το κάνει ο Θεός, αυτοί είναι οι όροι τους οποίους θέτει ερχόμενος στον κόσμο.
Η δεύτερη παράγραφος αυτής της συμφωνίας, έχει παρακλητικό περιεχόμενο. Το ένα από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη, δεν έρχεται να απαιτήσει κάτι, αλλά να επαιτήσει κάτι.
«Δεν έρχεται ως το πρόσωπο που κυριαρχικά θα μας πάρει κάτι, αλλά έρχεται ως επαίτης, ζητιάνος που μας ζητάει κάτι τριπλό.
Είναι η αγάπη μας στο πρόσωπο Του, η εμπιστοσύνη μας στο πρόσωπο Του και η δυνατότητα να του προσφέρουμε να δώσει στη ζωή μας, το παρών Του, να δώσει μια άλλη διάσταση που δεν είναι πτωτική, αλλά είναι ανορθωτική. Να μας οδηγήσει εκεί ψηλά όπου ζει Εκείνος».
Έρχεται στον κόσμο ο Χριστός να γίνει άνθρωπος, για να μετατρέψει τον άνθρωπο σε δοχείο της χάριτός Του και να τον κάνει κατά χάριν Θεό.
Αυτό είναι το υπέρλογο, που γεμίζει χαρά στις καρδιές των ανθρώπων. Έρχεται, όχι για να μας δώσει κάτι από αυτό που έχει, αλλά να μας δώσει όλο αυτό που είναι, το Σώμα Του και το Αίμα Του. Και σε αντάλλαγμα όλων αυτών, εμείς να του δώσουμε την αμαρτία μας.
Και η τρίτη παράγραφος αυτής της ιδιαίτερης συμφωνίας έχει σαν τίτλο, το όνομα. Στην ουσία δεν είναι συμφωνία, αλλά είναι κληρονομιά, είναι μια διαθήκη που έρχεται να συνάψει με τον άνθρωπο, διαθήκη καινή την οποία υπέγραψε με το αίμα Του.
Ποιος συμμετέχει σε μία διαθήκη; Ο συγγενής, αυτός ο οποίος χωρίς να κοπιάσει, κληρονομεί τον κόπο εκείνου που κοπίασε.
Κι αυτός που κοπιάζει, είναι ο Θεός, ο οποίος φθάνει μέχρι σημείου θυσίας, για να μας προσφέρει εμάς, αυτό που είναι ο ίδιος και να μας μετατρέψει σε κληρονόμους

της βασιλείας Του.
Και για να γίνει αυτό, μας έχει κάνει κατά χάριν, υιούς Του. Γιατί την βασιλεία των ουρανών την κληρονομούν οι συγγενείς του Χριστού. Και συγγενής είναι αυτός που έχει το ίδιο αίμα με Εκείνον που κληρονομεί.
«Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, είναι ότι έχουμε ένα Θεό, ο οποίος δεν στέκεται σε συμβατικές σχέσεις, αλλά θέλει να ορίσει μία καινούργια κατάσταση, ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο.
Ο Θεάνθρωπος Χριστός έρχεται για να γίνει η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Όχι απλώς να έχουμε ζωή, αλλά να συμμετάσχουμε στην άκτιστη δόξα Του, στην απερίγραπτη μακαριότητα Του, στην ζωή της Παναγίας Τριάδος».
Αυτό είναι το υπέρλογο, που γεμίζει χαρά στις καρδιές των ανθρώπων. Έρχεται, όχι για να μας δώσει κάτι από αυτό που έχει, αλλά να μας δώσει όλο αυτό που είναι, το Σώμα Του και το Αίμα Του. Και σε αντάλλαγμα όλων αυτών, εμείς να του δώσουμε την αμαρτία μας.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου, παραμονή της μνήμης των αγίων Ιγνατίου του Θεοφόρου, Φιλογονίου Αντιοχείας και Ιωάννου του νεομάρτυρος εκ Θάσου.
Ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Πρωτοπρεσβύτερος Ματθαίος Χάλαρης, από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών.
Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

Μια επίσκεψη θα γιορτάσουμε σε λίγες ημέρες, είπε ο π. Ματθαίος. Δεν πρόκειται να υποδεχθούμε κάποιον αρχηγό κράτους, ούτε κάποιον πρόεδρο ενός παγκόσμιου οργανισμού.
Κάποιο ανώτερο πρόσωπο περιμένουμε. Το πρόσωπο αυτό έρχεται από τον ουρανό. Κι αυτό το πρόσωπο είναι ο Χριστός που έρχεται να γίνει άνθρωπος.
Είναι ο Θεός ο οποίος έρχεται στον κόσμο, με έναν και μοναδικό σκοπό. Να υπογράψει μία συμφωνία μεταξύ ουρανού και γης, μεταξύ Θεού και ανθρώπων.
Μία συμφωνία διαφορετική, από τις συμφωνίες που εμείς γνωρίζουμε. Μια συμφωνία η οποία, όπως τόνισε, έχει τρεις παραγράφους.
«Η πρώτη παράγραφος είναι οι όροι, οι ανταλλαγές. Η δεύτερη έχει περίεργο περιεχόμενο, αφού είναι παρακλητικό. Και η τρίτη παράγραφος έχει κι αυτή κάτι διαφορετικό, αναφέρεται στην ονομασία αυτής της συμφωνίας.
Η συμφωνία αυτή δεν συντάχθηκε μέσα σε μία αίθουσα, σε κάποιο παλάτι, σε κάποιο ανάκτορο, αλλά επάνω στον Γολγοθά. Και μάλιστα επάνω στον Τίμιο Σταυρό.
Και το πιο σπουδαίο είναι ότι δεν υπεγράφη με κάποια πένα και με μελάνι, αλλά με το αίμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».
Είναι μία συμφωνία η οποία περιέχει τους εξής όρους. Λέει ο Θεός, θα μου δώσετε

το πιο ακριβό για μένα πράγμα, το πιο φθηνό για εσάς, που είναι οι αμαρτίες σας, κι εγώ θα σας δώσω το πιο ακριβό, που είναι η χάρις μου και το έλεος μου.
Εσείς θα μου δώσετε αυτό που δεν σας χρειάζεται κι εγώ θα σας δώσω αυτό που σας είναι απαραίτητο. Εσείς θα μου δώσετε τον θάνατο κι εγώ θα σας δώσω τη ζωή.
Αν το βάλουμε στην λογική του ανθρώπου, παρατηρεί ο π. Ματθαίος, βλέπουμε ότι δεν είναι παράλογο, αλλά είναι υπέρλογο. Να του δώσουμε εμείς ότι πιο άχρηστο κι Εκείνος να μας δώσει ότι πιο πολύτιμο.
Αυτό το κάνει ο Θεός, αυτοί είναι οι όροι τους οποίους θέτει ερχόμενος στον κόσμο.
Η δεύτερη παράγραφος αυτής της συμφωνίας, έχει παρακλητικό περιεχόμενο. Το ένα από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη, δεν έρχεται να απαιτήσει κάτι, αλλά να επαιτήσει κάτι.
«Δεν έρχεται ως το πρόσωπο που κυριαρχικά θα μας πάρει κάτι, αλλά έρχεται ως επαίτης, ζητιάνος που μας ζητάει κάτι τριπλό.
Είναι η αγάπη μας στο πρόσωπο Του, η εμπιστοσύνη μας στο πρόσωπο Του και η δυνατότητα να του προσφέρουμε να δώσει στη ζωή μας, το παρών Του, να δώσει μια άλλη διάσταση που δεν είναι πτωτική, αλλά είναι ανορθωτική. Να μας οδηγήσει εκεί ψηλά όπου ζει Εκείνος».
Έρχεται στον κόσμο ο Χριστός να γίνει άνθρωπος, για να μετατρέψει τον άνθρωπο σε δοχείο της χάριτός Του και να τον κάνει κατά χάριν Θεό.
Αυτό είναι το υπέρλογο, που γεμίζει χαρά στις καρδιές των ανθρώπων. Έρχεται, όχι για να μας δώσει κάτι από αυτό που έχει, αλλά να μας δώσει όλο αυτό που είναι, το Σώμα Του και το Αίμα Του. Και σε αντάλλαγμα όλων αυτών, εμείς να του δώσουμε την αμαρτία μας.
Και η τρίτη παράγραφος αυτής της ιδιαίτερης συμφωνίας έχει σαν τίτλο, το όνομα. Στην ουσία δεν είναι συμφωνία, αλλά είναι κληρονομιά, είναι μια διαθήκη που έρχεται να συνάψει με τον άνθρωπο, διαθήκη καινή την οποία υπέγραψε με το αίμα Του.
Ποιος συμμετέχει σε μία διαθήκη; Ο συγγενής, αυτός ο οποίος χωρίς να κοπιάσει, κληρονομεί τον κόπο εκείνου που κοπίασε.
Κι αυτός που κοπιάζει, είναι ο Θεός, ο οποίος φθάνει μέχρι σημείου θυσίας, για να μας προσφέρει εμάς, αυτό που είναι ο ίδιος και να μας μετατρέψει σε κληρονόμους της βασιλείας Του.
Και για να γίνει αυτό, μας έχει κάνει κατά χάριν, υιούς Του. Γιατί την βασιλεία των ουρανών την κληρονομούν οι συγγενείς του Χριστού. Και συγγενής είναι αυτός που έχει το ίδιο αίμα με Εκείνον που κληρονομεί.
«Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, είναι ότι έχουμε ένα Θεό, ο οποίος δεν στέκεται σε συμβατικές σχέσεις, αλλά θέλει να ορίσει μία καινούργια κατάσταση, ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο.

Ο Θεάνθρωπος Χριστός έρχεται για να γίνει η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Όχι απλώς να έχουμε ζωή, αλλά να συμμετάσχουμε στην άκτιστη δόξα Του, στην απερίγραπτη μακαριότητα Του, στην ζωή της Παναγίας Τριάδος».